

NEDİRCİK

İlker Şaguj

KELEBE

İLKER ŞAGUJ

1989 yılında Hatay'ın Reyhanlı ilçesinde doğan İlker Şaguj, genç yaşlarda edebiyata olan ilgisini keşfetti. Kafkas Üniversitesi'nde Rus Dili ve Edebiyatı bölümünde iki yıl okuduktan sonra Ankara Üniversitesi'nde İtalyan Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden mezun oldu. Şair, kurgucu.

NEDİRCİK*

* Ne olduğu söylenmek istenmeyen Őeye verilen ad:
Ne çiğniyorsun? -Nedircik. (*Türkiye Türkçesi Ağızları Sözlüğü*)

İşittim ki günlerden bir gün, adını kimsenin doğru söyleyemediği bir köyde, şimdiye kadar kimsenin rastlamadığı beceriklilikte bir kız doğmuş. Kuşlar, huyu bu kızın huyuna benzer bir kuşla, ne uzaklara gç ederken ne uzaklardan dönerken karşılaşmışlar. Bu kızdan daha hafif bir kuş da aralarında yokmuş. Küçük kızın doğumu esnasında, tnedikleri ağaçtan hep birlikte havalandıklarında, bir kediye uçtukları ynn tersine koşarken görmüşler. Grmedikleriyse bir başka yöne doğru koşan kemirgenmiş. Kedi koşarken, o evin civarındaki bir direğe bağlanmış olan atın boynuna dolanan kalın ipi iri dişleriyle parçalayıp dörtnala uzaklaştığını görmüş. Kemirgen koşarken ağzından düşürdüğü cevizin yaydığı patırtının arasından, bir tazının sallanan kuyruğundan çıkan uğultunun kesildiğini fark edip o yöne bakmış. Doğumu beklerken heyecandan kuyruğunu hızlıca sallayan tazi, küçük kızın doğduktan sonra etrafa yaydığı bağırtıyı kendisine verilen bir emir gibi algılayıp vın tymş.

Etraftaki hayvanlara birden ne olduğunu anlayamayan insanlar ise oldukları yerde kalakalmışlar. Çocuklar bırakmayı hiç düşünmedikleri oyunlarını bırakıp beklemiş, hayvanlardan korkanlarıysa koşup annesinin eteğinin altında sızlanarak geçmesini hiç istemedikleri bir merakla olan biteni dinlemeye koyulmuş.

Oysa tüm olanları anlamak çok kolaymış. Doğa olaylarını önceden hissedebilen hayvanlar, bu çok beceriklik kızın doğacağını da hissetmişlermiş. Bu haberi diğerlerine iletmek için yaşadıkları yerden bir süreliğine uzaklaşmaktalarmış. Köyün çıkışında birbirlerine rastlayan hayvanlar selamlaşmadan en yakın köydeki hayvanlara haberi bir an önce ulaştırmak için tabanları daha da yağlamış.

Köylerine bunca hayvanın neden böyle telaşla gelmekte olduğunu anlayamayan köylülerden biri, adını kimsenin doğru söyleyemediği köyü anarak:

“Eyvah! Durmalıslak köyünde bir felaket yaşandı,” demiş. Onu kendisinden daha genç ve acemi bulan bir başkası da:

“Eyvah! Aynalızurnacık köyünde bir felaket yaşandı,” demiş. Onu da kendisinden daha genç ve acemi bulan bir başkası:

“Eyvah! Acıgelenkuşkanadı köyünde bir felaket yaşandı,” demiş. Bunları duyan ve o âna kadar susan daha yaşlı bir

köylü ise boğazını temizleyip yüksek sesle ağlarcasına bağırarak:

“Eyvah! Cebimdekibozukparalarınereyedüşürdüm köyünde bir felaket yaşandı,” demiş.

Tüm bu söylenenlerden sonra evlerine dönen köylüler, kendi hayvanlarını yerlerinde bulamamışlar. Olan biteni anlamak için ve durmadan birbirlerini düzeltmeye çalıştıklarından o kadar vakit kaybetmişler ki köylerine gelen hayvanların işlerini bitirip döndüklerini ve sıranın kendi hayvanlarında olduğunu, onların da bir başka köydeki hayvanlara bu haberi vermek için vınladığını görememişler.

Ertesi gün, neler olduğunu öğrenmek için kimsenin adını doğru söyleyemediği köye doğru yola çıkmışlar. Köye doğru ilerlemeye başladıklarında ise tarlalarını, bahçelerini darmadağın bulmuşlar. Hem bunun üzüntüsüyle hem de tüm bu olanların merakıyla ilerlemeye devam etmişler. Yolu yarıladıklarında:

“Ah! Bu Gıcıknavi köyündeki felaket bizi mahvetti,” demiş, içlerinden biri. Onu kendisinden daha genç ve acemi bulan bir başkası da:

“Ah! Bu Suyusoğanlı köyündeki felaket bizi mahvetti,” demiş. Onu da kendisinden daha genç ve acemi bulan bir başkası ise boğazını temizleyip yüksek sesle ağlarcasına bağırarak:

“Ah! Bu Kulağıkiparmaklabükülü köyündeki felaket bizi mahvetti,” demiş.

Köylüleri adını kimsenin doğru söyleyemediği köye vardıklarında, her şeyi yerli yerinde bulmuşlar. İnsanları biraz tuhaflarmış; fakat hiç de bir felaket yaşamışa benzemiyorlarmış. İçlerinden biri, önceki gün ipini koparıp kaçmış, şimdiyse eski yerinde duran atına, seni bağlayacak ipi satın alacak parayı bir daha nereden bulurum, diye söylenen köylüye sormuş:

“Kardeşim, burada hiç felaket yaşanmadı mı?” Atını bağlamasa da, onun zaten istediği yerde duracağını bir türlü anlamayan köylü:

“Oldu evet, atım, onu buraya bağlamama rağmen ipini koparıp kaçmış. Benim için bundan büyük felaket mi olur?” demiş.

Bu cevabı işiten köylüler, verilen cevaptan hiçbir şey anlamayarak biraz daha ilerlemişler. Az önce soruyu soran kişi, o kadar koştuktan sonra yorgunluktan sahibiyile oynayamayan tazının yanına yaklaşıp onun başını okşayarak tazının sahibine:

“Kardeşim, burada hiç felaket yaşanmadı mı?” diye sormuş. Tazısının birazcık dinlenmesine izin verip onu yalnız bıraksa bile hemen kendisiyle oynamayı isteyeceğini anlamayan tazının sahibi de:

“Oldu evet, her zaman benimle oyunlar oynayan tazım, bugün yerinden kıpırdamıyor. Benim için bundan büyük felaket mi olur?” demiş.